

**JORDANIJA, KI JO – VSAJ NA
BLIŽNJEM VZHODU – VČASIH
OPISUJEJO KOT DOLGOČASNO
DEŽELO, DOBI POVSEM
DRUGAČEN OBRAZ V PETRI,
STARODAVNEM MESTU, KI JE
ODDALJENO TRI URE VOŽNJE IZ
AMANA IN JE VKLESANO V ŽIVO
SKALO.**

"Le kako so to zgradili?" se med sprehodom po tem naravnem čudesu vpraša Jordanec Ayman. "Ko so jo 7. julija lani razglasili za eno od novih sedmih svetovnih čudes, so ljudje dogodek proslavili, kot bi zmagali na svetovnem prvenstvu v nogometu. Ognjemeti in slavje ..." opiše sogovornik. In tako je Petra postala znana še tistim, ki prej niso vedeli zanjo, in vsak dan privabi množice turistov, ki jim dan ogleda res ni dovolj in zato ponujajo tudi karte za tridnevni ogled.

POL TOLIKO STARO, KOT JE STAR ČAS

Petra je bila sicer nepoznana vse do leta 1812, ko jo je odkril švicarski raziskovalec Johann Ludwig Burckhardt. Kdaj točno se je zgodovina Petre začela, pa ne ve nihče. Po nekaterih domnevah naj

MESTO

bi nastala v antiki, omenja pa se jo tudi v Stari zavezi Svetega pisma. "Rožnatordeče mesto, pol toliko staro, kot je star čas," jo je v enem od svojih sonetov opisal pesnik John William Burgon. Unesco pa jo je označil kot "eno najpomembnejših kulturnih znamenitosti človeške dediščine" – leta 1985 so jo tako uvrstili tudi na seznam svetovne dediščine.

Arheologom v tej nekdanji zibelki starodavne nabatejske kulture ne zmanjka dela tudi danes in nekatere predele Petre kdaj tudi zaprejo, prav zaradi raziskovanja. Turisti pa morajo zato odšteti tudi nekoliko več za vstopnico, saj večino denarja nato namenijo za nadaljnja odkritja.

BEDUINI – SAMI SVOJE ČUDO

Brez dvoma svoje Petri dodajo prebivalci – beduini. Ti starodavni prebivalci so se morali leta 1985, ko je Petro pod odkrilje vzel Unesco, izseliti iz

TEXT & FOTO: Maja Hitij

Petra

STARODAVNO -OV V SKALI

svojih jamnatih bivališč. Vsi so dobili zemljo, dve sobi in kuhinjo, kasneje so temu dodali še prizidek. Poleg tega jih kraljevina Jordanija zelo podpira in Jordanci o njih govorijo s ponosom.

Najdlje se obiskovalci Petre navadno ustavijo pred glavno jamo, največjo zanimivostjo Petre, kjer je ves dan prisoten čuvar oziroma jordanski vojak. Beduini radi poudarijo, da bi se radi vrnili v jame in še vedno je mogoče v starodavni Petri videti take, ki se grejejo ob ognju in nadaljujejo s tradicionalnim načinom življenja.

"FERRARI? AUDI? MERCEDES?"

Tako turiste bolj za šalo kot zares nagovarjajo mladi dečki, ko mimo prijahajo z oslički, konji ali kamelami. Pri skrbi za turiste imajo v Petri prednost lokalni beduini, ki jih kar mrgoli. Prodajajo spominke, razglednice, nakit, kamne, pijačo, hrano, obeske ... oziroma ponujajo prevoz. In s svojimi "limuzinami" se mladi beduini ponosno hvalijo tako, kot se denimo v Evropi najstniki s svojimi motorji ali avtomobili. Mladi dečki in deklice v Petri zaradi visokega priliva turistov govorijo tudi več jezikov oziroma se s prišleki znajo sporazumevati do te mere, da zaslužijo za preživetje, saj jim vsake toliko časa kakšen od njih v roko stisne jordanski dinar ali evro. Na vprašanje, zakaj v Petri kljub temu, da so jo proglasili za eno od sedmih čudes, ni še več turistov, pa Jordanci odgovarjajo, da so vzrok varnostni razlogi, saj večina Bližnji vzhod še vedno smatra za nemirnega, pa čeprav gre "zgoj za Jordanijo". A dejstvo je, da Jordanije brez ogleda Petre res ne gre zapustiti.

